

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010224
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4419010224.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci proti obžalovanému L. Z., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného L. Z. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 28.10.2019, sp. zn. 2T/54/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11.06.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného L. Z. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný L. Z. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona v znení zákona č.264/2017 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 22.11.2017, v čase o 15.30 h, vo vestibule pohostinstva „A.“, v obci L., okres Z. I., po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol poškodeného T. B., narodeného XX.XX.XXXX, takým spôsobom, že ho najmenej dvakrát päšťou udrel do tváre, ktorým konaním spôsobil poškodenému T. B. narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom L. č. XXX zranenia, a to krvnú podliatinu v oblasti ľavej očnice a zlomeninu v oblasti jarmovo-čelustného oblúka vľavo s posunom úlomkov, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia s práceneschopnosťou od 22.11.2017 do 19.12.2017.

Podľa § 156 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody 1 rok, výkon ktorého mu bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 rok. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej právnickej osobe Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., so sídlom v Bratislave škodu vo výške 880,10 eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a namietol v ňom skutkové zistenia súdu I. stupňa. Uviedol, že tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní trvá na svojej nevine, poškodeného nenapadol, neudrel a táto skutočnosť nebola preukázaná ani potvrdená žiadnym zo svedkov. To, že poškodený v pohostinstve na neho slovne útočil, nemožno brať za dôkaz, že mu mal dôvod ublížiť. Od pohostinstva po dom poškodeného je značná vzdialenosť, domov musel ísť popri ceste po schodoch a toto samotné nevylučuje skutočnosť, že mu mohol ublížiť nikto iný. Poukázal na to, že ide o miestnu krčmu, kde sa každý s každým pozná a ak by bola pravda, čo tvrdí poškodený, že

ho vo vestibule udrel, riešilo by sa to hneď priamo na mieste, že by sa vrátil do pohostinstva, kde boli svedkovia a aj krčmár alebo by sa posťažoval, prípadne by išiel za nevestou, ktorá pracuje a predáva oproti pohostinstvu. Poškodený uviedol, že jeho nevesta ho videla vychádzať z krčmy a je nelogické, aby sa nešiel svedok posťažovať. Sám poškodený vo svojej výpovedi dňa 13.11.2018 uviedol, že na druhý deň, ako sa mal skutok stať, mu nevesta povedala, že ho videla ako odchádza z krčmy. Toto je podstatný dôkaz, pretože ak ho nevesta videla vychádzať z krčmy a mal byť krvavý, istotne by to riešila hneď na mieste, prípadne by ho ohlásila, čo sa mu stalo. Aj z tohto dôkazu vyplýva, že keď vyšiel z krčmy, nebol napadnutý. Navrhol, aby bola táto svedkyňa vypočutá. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu I. stupňa na doplnenie dokazovania o výsluch uvedenej svedkyne, alternatívne oslobodiť ho spod obžaloby, pretože nespáchal skutok, za ktorý je obžalovaný.

Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne a včas upovedomený, na verejné zasadnutie sa nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil prostredníctvom obhajcu a predložil písomnú žiadosť zo dňa 10.06.2020 o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Za splnenia podmienok ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku bolo verejné zasadnutie vykonané v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného a uviedol, že obžalovaný je zdravotne ťažko postihnutá osoba, má vývod, problémy s pohybom. Jeho pohyb je knísavý a takýto útok by z jeho strany nebol možný. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodiť.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, aj vo výroku o vine. Vykonané dôkazy boli vyhodnotené súdom I. stupňa podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a skutkový stav bol zistený správne. Vykonaným dokazovaním je spáchanie skutku dostatočne preukázané a poukázala predovšetkým na výpoveď poškodeného a závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva ohľadne mechanizmu vzniku zranení poškodeného, pričom tieto závery vylučujú obranu obžalovaného, že zranenia poškodeného mohli vzniknúť iným mechanizmom ako útokom inou osobou. Poukázala na skutočnosť, že poškodený šiel po incidente priamo do svojej domácnosti, čo tiež vylučuje útok inou osobou ako obžalovaným. Trest považuje vzhľadom na osobu obžalovaného za primeraný. Odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné a navrhla ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny, pri ukladaní trestu a vo výroku o náhrade škody.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pritom na dôsledné vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v

odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedajú ustanoveniu § 2 odsek 12 Trestného poriadku a v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Taktiež sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovedi poškodeného, pričom sa vysporiadal aj s tou časťou výpovede poškodeného, ktorej neuveril a poukázal na to, že práve urážky vyslovené poškodeným na adresu obžalovaného boli impulzom, ktorý obžalovaného viedol k rozhodnutiu poškodeného nasledovať a následne ho napadnúť a správne vyhodnotil aj motiváciu obžalovaného. Správne poukázal na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, týkajúce sa zranení poškodeného a predovšetkým mechanizmu ich vzniku, ktorý jednoznačne korešponduje s výpoveďou poškodeného o mechanizme ich vzniku a taktiež sú správne úvahy súdu I. stupňa, ktorý poukazuje na závery znaleckého posudku týkajúce sa vyvrátenej obrany obžalovaného, že vzhľadom na jeho zdravotný stav, by nebol schopný útoku na poškodeného. K týmto úvahám súdu I. stupňa krajský súd nemá čo doplniť. Správne preto výpoveď poškodeného súd I. stupňa vyhodnotil ako vierohodnú a ktorú výpoveď správne považoval za výpoveď, ktorá nebola inými dôkazmi, okrem výpovede obžalovaného, spochybnená ani vyvrátená, naopak korešponduje so závermi citovaného znaleckého posudku. Preto aj podľa názoru krajského súdu z týchto dôkazov vo svojom súhrne, pričom ide o dôkazy priame, možno vyvodiť jediný logický záver, že skutok sa stal a zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez dôvodných pochybností preukázané.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku, pričom sa súd I. stupňa vysporiadal aj s mierou závažnosti uvedených prečinov, keď konštatoval, že ich závažnosť nie je nepatrná a je určená predovšetkým spôsobom ich vykonania a ich následkami.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 34 Trestného zákona, keď prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, správne zistil priťažujúcu okolnosť u obžalovaného podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona a priťažujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a trest, ktorý obžalovanému ukladal za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona ako trest úhrnný, považuje krajský súd za zákonný a primeraný a to z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste a náhrade škody odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.